

סגן אורליצקי איגנץ (״איציק״)
2076322
בן קריסטינה וליאון
נולד ב- ה' באייר תשי״א 11.5.1951
התגייס לצה״ל ב- יולי 1969
שרת בגדוד ״אריות הגולן״ (17)
נפל ב- כ״ בניסן תשלי״ג 22.4.1973
בעת מילוי תפקידו.

איציק אורלינצקי

בן ליאון וקריסמינה. נולד ביום ה' באייר תשי"א [11.5.1951] בוארשה שבפולין. עלה ארצה בשנת 1957 עם משפחתו, שהשתקעה בבית ים. שם למד בבית הספר היסודי ע"ש א.ד. גורדון ולמרות קשיי השפה והחברה החדשה, התאקלם איציק במהרה ורכש לו מקום של כבוד וחיבה בקרב חבריו ומוריו. פניו המחייכות, עליונותו השוכה לב, יושרו וטוב ליבו שבו את לב הכל והפכוהו למרכזי בחברה. הוא עסק בארגון פעילויות הכיתה ונבחר לוועדות שונות. הוא לחם למען הצדק ונגד עוולות ולא אחת לא היה מהסס להגיד: "אבל המורה, זה לא פייר!...". הוא היה תלמיד מצטיין ועם זאת מצא זמן לעסוק בספורט ובמשחקי הכדור למיניהם, אהבתו הגדולה הוקדשה לים ולפעילותו הספורטיבית. זמן קצר היה חבר באגודת יורדי ים "זבולון" ויצא אף להפלגות ימיות, חלקן אף ארוכות. הוא המשיך את לימודיו בבית הספר התיכוני-מקצועי "אורט - יד סינגאלובסקי" וסיימם בהצלחה כחשמלאי מכונות מוסמך.

איציק התגייס לצה"ל במהצית יולי 1969. למרות שעבר מבדקי מיים ואף התקבל לקורס, החליט לעסוק בצבא במקצועו וביקש העברה לחיל החימוש. הוא עבר קורסים רבים כגון: קורס חשמלאי מנועים וחשמלאי מנקים. בזכות עבודתו הנאמנה והמסורה החליטו מפקדיו לשלחו לקורס קצינים. איציק סיים בהצלחה קורס קצינים וקורס קציני חימוש והצטרף לצבא הקבע. את שירותו בצה"ל לא כמקור פרנסה, אלא בראש וראשונה כייעוד בחיים. איציק אהב את הצבא והשקיע בו את כל מרצו. הוא עבד שם לילות כימים, מילא את תפקידו בהצטיינות וזכה בהערכתם הרבה של הממונים עליו. לאחר ששירת תקופה מסוימת בסדנא ליד חיפה, הועבר לרמת הגולן, כקצין טכני בסדנא מרחבית וכמפקד מחלקת הרכב הקרבי המשווריין. בתקופת שירותו זכה ל"אות השירות המבצעי".

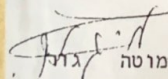
ביום כ' בניסן תשל"ג [22.4.1973] שלושה ימים לאחר שנפצע, נפל סגן אינג'ן-איציק בעת מילוי תפקידו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול.

מפקדו, שנפל לאחר מכן במלחמת יום הכיפורים, כתב במכתב תנחומים למשפחה: "איציק הגיע ליחידתנו לפני זמן קצר בלבד. בתקופה זו הצליח לתרום רבות ליחידתנו, בזכות מסירותו הרבה לתפקידו. פעליו ומרצו לא ידעו גבול, ואכן ההישגים לא אהרו לבוא".

גדוד "אריות הגולן"

הלוחמים והמפקדים של גדוד 17 הצדיקו את הקמת הגדוד וקיומו מאז יומו הראשון ודרך היסטוריה רצופת קרבות גבורה עד היום.
גדוד "אריות הגולן" הוקם למימוש שתי מטרות עיקריות:
האחת – להגיע לאימון מקצועי ויעיל של מפקדי הכתות בחטיבת "גולני".
מאז מבצע "קדש" בשנת 1956 – בו נטלה החטיבה חלק מרכזי במיגור המערך המצרי בדרום רצועת עזה – ברור היה שהחטיבה תתמיד בפעילותה כעוצבה קרבית בכל משימות הלחימה של צה"ל בכלל ופיקוד הצפון בפרט. הפשיטה על חר' תאופיק ב-1960 המחישה זאת ביתר עוצמה. בכל המבצעים הובהרה החשיבות העליונה של שלד המפקדים הן במנהיגותם והן בשליטתם האישית בכל סוגי הנשק והציוד. ריכוזם של המ"כים בגדוד אחד איפשר להם ללמוד להתנהג ולהנהיג במסגרת גדוד שלם בכל צורות הקרב.
המטרה השנייה היתה להוסיף כוח לוחם גדודי לחטיבת "גולני". הפעילות המבצעית באותה תקופה גרמה לפריסת גדודי החטיבה מרצועת עזה, דרך ירושלים ועמק הירדן ועד לאצבע הגליל וגבול לבנון. גדוד המ"כים בג'וערה יועד לעתודה חטיבתית יעילה וזמינה לכל מקרה דחוף של צורך במבצע מכל סוג שהוא – בגבולות הארץ ובשטחי האויב.
ואמנם – רצף המבצעים המפורט בחוברת זו מצביע על התרומה ההכרחית, העקבית והמתמדת של לוחמי הגדוד לבטחון המדינה בכל גבולותיה.
כמפקד החטיבה, כאלוף פיקוד הצפון וכרמטכ"ל – עקבתי מקרוב אחרי מסירותם וגבורתם של הלוחמים בכל הדורות ובכל המבצעים, אות ומופת למיטב הערכים של צה"ל בדבקות למטרה, אחוות לוחמים וביצוע המשימה.
כשר בממשלת ישראל אני מצדיע לכולכם – ביראת כבוד, בהוקרה ובהערצה.

מוטה

פעולות תגמול עיקריות בלבנון (1971-1973)

בשנים 1971-1973 הופך כל אזור דרום לבנון, מהעיירה חצביא ב"פתחלנד" ועד צור לחוף הים התיכון, למרכז פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) של ארגוני המחבלים. השלטון הלבנוני פעל בהססנות ובמידה זעומה למניעת פעילות מחבלים משטח לבנון, ועל כן פעלו לוחמי חטיבת גולני, במסגרת עשרות פעולות-קרב של פיקוד צפון שוב ושוב כנגד בסיסי המחבלים בדרום-לבנון. בשנים 1971-1973 (תחת פיקודם של יהודה גולן ואמיר דרודי) השתתפו לוחמי גולני בפשיטות על בסיסי מחבלים באל-ח'ים (1 בפברואר 1971), בנתי'ג'ביל (11

בינואר 1972), כפר-חמם (11 בינואר 1972) וכפרה (14 בינואר 1972). כמרכז נטלו חיילים של גולני חלק במבצע "קלחת 4 מוקטנת" (פשיטה על עין-נתה בליל ה-25.2.72), ובמבצע "גיבור-חיל" (פשיטה על אזור ה"פתחלנד" בליל ה-27-28 בפברואר 1972, בשיתוף כוחות שריון, הנדסה וצנחנים).

במבצע "גיבור חיל" נהרגו כ-50 מחבלים ו-80 נפצעו, וסה"כ במסגרת פעולות פיקוד צפון בשנים 1971-1973 נגרמו למחבלים בדרום לבנון כ-800 הרוגים ופצועים.

זחל"ם מכני בעת תרגיל בדרום הארץ

"עזרה ראשונה למכוניות" - צוות חימוש במנוחה לאחר עבודה מייגעת

אריות הגולן
מילים: איזי מן
לגדוד אריות הגולן, גולני ביסלמ"ב

וכל מפקד הוא ראשון אל הקרב
ראשון להחליט, אחרון לעזוב
והוא המלכד את כיתת חייליו
והוא גאוה כירוק וצהוב.

שבע עשרה
אנחנו העיץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענן
וגדוד אריות הגולן.

הלילה עברנו גבולות והרים
כי זמר האש עוד לא תם
ועד שייבא השלום לכפירים
אנחנו נוביל פה כיתה.

רובה על השכם ומצה מזויע
מלא החגור בהרבה גאוה
הרי אריות הם עוצמה שתרתיע
ואם ניקרא לא נרביץ בשלווה.

שבע עשר
אנחנו העיץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענן
וגדוד אריות הגולן.

הלילה נמענו מרחק ושדה
בדרך אל קו הפקודה
לכנו נושא תרמילי אנדות
ושוב תירשם אנדה.

בדרך הזו כבר הלכו לפנינו
ונעל גבוה כבר הצתה אופקים
הלילה הזה נזמר את שירנו
שלא נבייש לחמים וותיקים.

שבע עשרה
אנחנו העיץ של ירוק וצהוב
ולב מתרחב מן השורש הטוב
שבע עשרה
אנחנו אבק ועמוד הענן
וגדוד אריות הגולן.

הלילה צמחנו שורות מפקדים
בגתיב הפיקוד העולה
כי רק פה בגדוד המ"ם כ"פים לומדים
שכל מפקד הוא גם לב.

"אריה שאג מי לא יירא..." (עמוס ג', ח').

מאת: איזי מן

כשאתה מביט על הצבא שכולו מחלקות פלוגות וגדודים, אתה רואה את מי שהולך אותם אתמול ואת מי שמחר יהיו המפקדים ואתה תודה לא פעם מהיכן צמחו אותם ההולכים בראש המצבה. מהיכן הם שואבים את שיקול הדעת כדי למצוא לכל דבר פיתרון ומענה. עלעול מקרי בדפי הקרב של גדוד 17 ייתן לך תשובה לשאלה: גדוד זה הוא המסדר והתשתית של הפיקוד, ומכאן הדרך מטפסת ועולה. כי מפקד צומח מתוך חבריו ותחילה הוא מוביל רק כיתה, כשקריאתו עוברת מפה לאוזן של חייליו בכוח הפשיטה. ברור לו, למפקד, שמעבר לעוצמה של הנשק והחגור של כל חייל בודד, הצבא מתקדם, בסופו של חשבון, מכוח הדוגמא האישית של המפקד. כך הוא לומד את צעדי המנהיגות הראשונים כחייל בגדוד ומכאן יפתחו בפניו נתיבי הקצונה וכל דרגות הפיקוד.

ובה בעת שהגדוד הוא "כיתה א" של מי שהיה ויהיה מפקד, הוא קודם כל כוח לחם, וכאשר קוראים לו- הוא קם וצועד. כלומר, בית הספר אינו רק תיאוריה אלא הרבה עבודה מעשית. ואת התורה ואת המעשים לומדים רק מעצם העבודה שמתנסים. כך הגדוד פשט על חרבת תאופיק ופשט על נוקייב שבמזרח הכנרת. מלכתו הייתה מדויקת, עקשנית קרת רוח ומסתערת. הוא פרץ לגרזים ולעיבל בתקיפות שלא ביישה כפירי אריות והכה את הסורים במקבת כדי לתת לאנשי הצפן את השקט לחיות. ....

ואז אתה נתקל בנופלים ובפצועים, שחייכם העבירו את השיעור המאלף ביותר: שלא לזנוח חבר, שיש להסתער ולעולם לא לוותר. המורים האלה הצמיחו בבית הספר שורות ממפארות של תלמידים וכל הערכים שספגו בשיעור הראשון, עשו אותם לטובו המפקדים. וכשה אתה מביט בדפי הלימוד המופלאים ובכול הפנים הנלהבות, אתה חושב, כי הלילה אתה יכול לישון בשקט, אתה מופקד בידיים טובות.

אהוב שלי
לבבי אין טילים -
צאילים בידי ברוח.
שאוכל, כמו עפר,
לעטוף באהבה את נערי
חלום עצוב של יפי
וחיון שלא יחלף לי לעולם.

סגן יצחק אורליצקי

נפול: 22.4.73

בקרב על רמת הגולן

יצחק הגיע לגדוד זמן קצר לפני מותו. נאמר זמן קצר, אבל יצחק הטביע בו היטב את חיוכו. בשעת כעס בגדו העיניים בכעס וחייכו. זמן קצר נאמר — אבל גרוש פעלים. יצחק קצין החימוש ידע שעל ידי משמעת הגלגלים ינועו, ואכן הגלגלים נעו. הנהגים שהיו נתונים לפקודותיו הרגישו היטב את רצינותו — משמעת ואחריות, וכולם כאחד ידעו לכבד זאת. יצחק רצה להמשיך ולשרת בתפקידו ולהתקדם בטולם הדרגות. "יצחק נהרג" הגיעה הידיעה. "מי נהרג? הקצין הצעיר? המתולתל? החייכן? יהי זכרו ברוך.

איציק
אורליצקי
ז"ל